

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

† Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω.

«Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου κ.λπ. (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου Μεγαρέως. (†1707)

ᾠχος πλ. β', ἑωθινὸν Γ'.
(τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Ἀβου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾱ Δι-θ

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος π̄ ᾱ Δι-θ

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω
σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων
τοις Α γγε λοις συ γ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η α
πο λο με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας
δο ξα σοι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Ϟ

Tου τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τες κε κρου μμε νος
α πο στο λος ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμω το με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Kυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που ρον
σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ ψας
την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι
θρο νου Χε ρου βι μ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σοντες α
πο του φο ο βου α πε νε κρω θησαν η τον Κυ ρι ον

μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυγασα τε ^Δ ο εν νε κροισ
και τς νε κρσ ςς α να στη σας δο ξα α σοι οι ^ε
Και νυν. Θεοτοχίον. ^Δ

Προ ι στο ρει ο Γε δε ων την συ λλη ψιν ^Δ και
ερ μη νευ ει ο Δα βιδ τον το κον σου Θε ο το κε ^ε
κα τε βη γαρ ως υ ε τος ε πι πο κον ο Λο γος
εν τη γα στρι σου ^ε και ε βλα α α στη σας α νευ σπο
ρας γη α γι ι ι α ^Δ του κο σμη την σω τη ρι αν
Χρι στον τον Θε ον η μων η Κε χα ρι τω με νη ^ε

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^ε Δι-θ

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ^ε ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Δ και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος ^ε

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου ^Δ και
 ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
 θα α να τε Κυ ρι ε ^ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
 εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας ^ε α
 νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
^Δ του κο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
 φω τι σας τους εν σκο τει ^ε

Και νυν. Θεοτοκίον.

Η ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
 σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω ^ε και
 α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
 θη ναι τας ψυ χας η η μων ^ε

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣᾿β Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^υ δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ

Tων αγγελων οδηγηημος²² κατε

πλαγη ορωων σε²² εν νεε κροιοις λογι

σθε εε εντα⁹ τθ θανατθ δε σωωωτερ²²

την ισχυν καθε λοον τα²² και συνεε αυ

τωω τον Αδαμ εγειρα ντα⁶ και εξ

αδσ παντας ελευθερωωσαν τα⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοο

οον με ταααα δικαιωματααασ⁹

Tιταμυρασυμπαθως τοις δαακρυσι²² ωω

μααθητριαικιρναααατε⁹ οαστρα

πτων εντω ταφω Ααγγελος²² προσεφθεεγ

γεε τοταις μυροφοοοοροις⁹ ιδετεευ

μεις τον τααφον και ησθητε⁹ οσωτηρ

γαρ εξανεεεστητθμνηηματος⁹

Eυλογητος ειει Κυριε²² διδαξοο

οον με ταααα δικαιωματααασ⁹

Λ ι ι α αν πρω ἰ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα
μον²² προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γω⁸ 8 8
σαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος
και ει ει ει ει πε²² θρη νω ο ο και ρο ος πε ε παυ
ται μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α
πο στο λους ει ει πα τε⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν
ρων ελ θω⁸ 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σθ
Σω ω ω ω τε⁹ ε νη χων το αγ γε ε ε λθ
προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νω²² τι με τα α α νε
κρων τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε
ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τω μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νῶ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τῶ

τῶ Γι ο ο ο ον τε ²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ⁹ την Α γι ανΤρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τῶς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ⁹

Ζ ω ο δο την τε κῶ ῥ ῥ σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ²² ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ⁹ ο εκ

σῶ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ⁹

Α λλη λῶ ι α Α λλη λῶ ῥ ι α ²² Α λλη

λῶ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λϑ ι ι α ⁷ α _u ⁹ δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο
 ο ο ⁷ _u ⁹ ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^πϛ̣ Κε ϟ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϑ _u ⁹

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα _u ⁹ τϑ θα να α
 τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα _u ⁹ και εξ α δϑ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα _u ⁹

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϑ _u ⁹

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'} ₂₂ ω μα θη
 τρι αι κιο να τε _u ⁹ ο α ρα πτων εν τω τα φω A
 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις _u ⁹ ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^u₉

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^{ν'} ^{ϛϛ} A λλη
 λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^υ ^ϑ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἐὐτι ηὐλόγηται Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^Α ^ϛ Δι ^ϑ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι ^ε

E λε η σον η μας τους ε ξου θε νη με νους κα
 ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^Δ ^ϛ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ^ϛ ω ναστων
 αι ω νων α μην ^Δ ^ϛ

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ^ϛ ει
 τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι ^ϛ

ρει των της γης πτεροι αυξειτατ τει ανω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ει μη οτι Κυριος ην εν ημιν ου δεις ημων

αντισχειν ηδυ να το εχθρου παλαισμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υψουνται

Τοις οδουσιν αυτων μη μου ληφθη τω η ψυχη

ως στρουθι ον λογε οι μοι πως μελω των εχθρων ρυ

σθη η η ναι φιλαμαρτημων υπαρχων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι Και νυν και αι και εις τους αιωνων

αιωνων α μην

Αγιω Πνευματι εν θεω σις τοις πασιν ευ

δοκια συνεσις ειρηνη και η ευλογια ι

σουρ γον γαρ τω Πατρι εστι και Λογω

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οι πεποιθοτες επι Κυριον εχθροι φοβε

ροι και πασι θαυμαστικοι ανω γαρ ορωσιν

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι και ων
κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρουκ εκ τει νει **ε**

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νασ των
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι το κρα τος ε πι παν των ο πε ρ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω **ε**

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας **ε**

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχευ, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας **ε**

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφα-
νον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μα α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑθθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐθθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν

ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ’ ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογοεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ’ αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ̣̣̣̣ Δ

Ελε η̣̣̣̣ μον ε̣̣̣̣ λε η̣̣̣̣ σον με ο̣̣̣̣ θε ο̣̣̣̣ς κα̣̣̣̣ τα
 το̣̣̣̣ με̣̣̣̣ γα̣̣̣̣ ε̣̣̣̣ λε̣̣̣̣ ο̣̣̣̣ς σ̣̣̣̣ς και̣̣̣̣ κα̣̣̣̣ τα̣̣̣̣ το̣̣̣̣ πλη̣̣̣̣ θος̣̣̣̣ των̣̣̣̣ οι̣̣̣̣
 κτι̣̣̣̣σμων̣̣̣̣ σ̣̣̣̣ς ε̣̣̣̣ ξα̣̣̣̣ λει̣̣̣̣ ψον̣̣̣̣ το̣̣̣̣ α̣̣̣̣ νο̣̣̣̣ μη̣̣̣̣ μα̣̣̣̣ μ̣̣̣̣ς
Επι̣̣̣̣ πλει̣̣̣̣ ον̣̣̣̣ πλυ̣̣̣̣νον̣̣̣̣ με̣̣̣̣ α̣̣̣̣ πο̣̣̣̣ της̣̣̣̣ α̣̣̣̣ νο̣̣̣̣ μι̣̣̣̣ ι̣̣̣̣
 α̣̣̣̣ς μ̣̣̣̣ς και̣̣̣̣ α̣̣̣̣ πο̣̣̣̣ της̣̣̣̣ α̣̣̣̣ μα̣̣̣̣ ρ̣̣̣̣ τι̣̣̣̣ α̣̣̣̣ς μ̣̣̣̣ς κα̣̣̣̣ θα̣̣̣̣ ρι̣̣̣̣ σον

με

Οτι την ανομιαν με εγω γινωσκω και
η μαρτια με ενωπιον μεστι δια παν

τος

Σοι μονη η μαρτον και το πονηρον ε
νωπιον σε ποιησα οπως ανδικαιω
θης εν τοις λογοις σε και νικησης εν τω κρινεσθαι

σε

Ιδου γαρ ανομιαις ουνεληφθη και εν
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σε δηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
αδηλα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας ος ος ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Α πο ζρεψον το προ σω πον ος α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τσ προσω πσ σδ και
το Πνευμα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλι α σιν του σω τη
ρι ου σδ και πνευμα τι η γε μο νικω στη ρι ξον

με

Διδαξω α νο μους τας ο δς σδ και α σε
βεις επι σε επι στρεψσ σι

Ρυσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μδ αγαλλι α σε ται η γλωσσα μδ την
δι και ο συ νησδ

Κυρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μδ α ναγ γε λει την αι νε σιν σδ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τετριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σκ
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καν τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σκ μο σσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πν
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σθ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μη ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο θε ος κατα το με

γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρμων σθ

ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μη

Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων

μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α

αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το

ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο

Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

με ο Θε ος κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῆ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ

Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς ἡ'.

Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναῤῥήτου σου παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ· ἐν ἧ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, κάμῃ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξιώσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχὴ, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἐπιστῆ· καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρὰ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξιστᾶ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, σκώληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῇ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοῦς Ἁγίους σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαρὰν, ἧς ἀκούσω κάγῳ, ὁ τάλας καὶ εὖρω, Βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἀῤῥήκτον ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθης μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελετουργικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾶ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἄγνη, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλῆτος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. β'. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ; ἀλλ' ἑτοιμὴ γενοῦ, ὧ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς οἶσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φείσαι, φείσαι μου, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεφον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ Νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον· πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως γενοῦ μοι

Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλή, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρω τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα Θεομητορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφραως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε Ϡ.

Τὸ βήμα σφρικτον καὶ ἠκρισις δι καὶ
ἀταεργαμδενα ἀλλ αυτος Ελεη
μον προφθασαμεδια α σωσον καὶ κολασεε
ωςλυυτρωσαι ρυσαι Δε εσποτα τηςτων ερι

φων με ρι δος και α ξι ι ω σον εκ δε ξι ων

σθ με στηναι Κρι τα δι και ο τα τε

Ἔτερα καθίσματα. Ἦχος Βου

Εν νο ω την η με ραν την φο βε ραν και

θη νω μβτας πρα α α ξειεις τας πο νη ρας πως α

πο λο γη σο μαι τω α θα να τω βα σι λει

ποι α δε παρρη σι α α τε νι σω τω κρι

τη ο α σωτος ε γω ευσ πλαγ χνε Πα τερ Υι ε

Μο νο γε νες και Πνευ μα το Α γι ον ε λε ε η σον

με

Δόξα.

Εις την κοι λα δα τβ κλαυ θμω νος εις τον το

πονον δι ε ε θβ ο ταν κα θι σης ε λε η μον

ποι η η σαι δι και αν κρι ι σιν μη δη μο

σι ευ σης μβ τα κε κρυμ με ε να μη δε κα ται

σχυνης με ε νω πι ον τω ων Α γγε λων αλ λα

φεισαιμ ο Θεος και ελεησον με

Και νυν.

Ελπισε κοσμος αγαθη Θεο το κε
Παρθενε την σην και μονην φοβεραν προ
στα ασιαι τσ υ υ υ υ μαι σπλαγχνισθη
τι εις ευπεριστα τον λαον δυσωπησον
τον ελεημονα Θεον ρυσθη ναι τας ψυχας η
μων εκ πασης απειλης μονη ευλογη
με ε ε νη η η η

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος α'. Αὐτόμελον.

Ὄταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται· τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, * Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἠγήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρῦξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί

μου, * Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραΐμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Καπίτωνος, καὶ Αἰθερίου. (δ' αἰ.)

Στίχ. Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλασι κλίνων,
Ἐφραΐμ ἀγάλλη τῇ τομῇ ταύτην κλίνων.

Συρεῖς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,
Χείρας διασπᾶ δεισιδαίμονος πλάνης.

Τριάς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,
«Εἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον» λέγει.

Ἐπῆρε χείρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,
Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς, Πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον.

Ἐβδομάτη, πατέρας μόρος ἤρπασεν ἑπτὰ ἀριθμῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρχάδιος, ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. (δ' αἰ.)

Στίχ. Τῆς Τριμυθοῦντος Ποιμένες καλοὶ δύο,
Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς Ἐδέμ πόα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, ὑποτακτικοῦ γενομένου τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου καὶ ἐπ' ἀρετῇ καὶ σημείοις διακριθέντος. (†339)

Στίχ. Γῆθεν μεταστὰς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγον,
Τῆς ἀπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἐφραΐμ, ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†546)

Στίχ. Ἐφραΐμ ὁ ποιμὴν νῦν σύνεστι Ποιμένι
Μικρὸς μεγάλω· ὦ μεγάλης ἀξίας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Γαυδιόσου (**Gaudiosus**), ἐπισκόπου Βρεσκίας (**Brescia**) ἐν Ἰταλίᾳ. (†445)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐνοδόχου (**Enodoch**), τοῦ ἐν Οὐαλίᾳ. (~†520)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δραουσίνου (**Drausinus**), ἐπισκόπου Νοβιοδούνου (**Noviodunum, Soissons**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†576)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δεϊφέρου (**Deifer**) τοῦ ἐγκλειστοῦ, κτίτορος τῆς μονῆς Βοδφαρίου (**Bodfari**) εἰς Κλούυδ (**Clwyd**) ἐν Οὐαλίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐοστερβίνου (**Eosterwine**), β' ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Βαίρμουθ (**Wearmouth**) ἐν

Νορθουμβρία. (†688)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἄρδωνος-Σμαράγδου (Ardo Smaragdus), βιογράφου ἁγίων καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἀνιανῆς (Aniane) ἐν τῇ νοτίῳ Γαλλίᾳ. (†843)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου, κτήτορος τῆς ἐν Σαλαμίनि μονῆς Παναγίας Φανερωμένης. (†1707)

Στίχ. Μονὴν τῇ Ἄγνῃ ἰδρύσας Θεοτόκω

Λαυρέντιε, χαίρεις μοναῖς ἐν ταῖς ἄνω.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχ. Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτῆς πάντων κάθη.

Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμει κρίνοις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

Ἦχος Δι. ϑ.

ὠδὴ ἀ΄

Β ο η θος και σκε πα ρης ε γε νε το ο μοι εις
σω τη ρι ι αν ου τος μθ Θε ος και δο ξα σω αυ
τον Θε ος τθ Πα τρος μθ και υ ψω σω αυ τον εν
δο ξω ς γαρ δε δο ξα α ς αι

ὠδὴ γ΄

Σ τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε ετ ραν
των εν το λω ων σθ σα λευ θει σαν την καρ δι α
μθ ο τι μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ ρι

ι ος

ὠδὴ δ'

A κη κο εν ο Προ φη της την ε λευ σιν
 σα Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις
 εκ Παρ θε νυ τικ τεσ θαι και αν θρω ποις δει κνυ σθαι αι
 και ε λεγεν α κη κο α την α κο ην σα και ε φο
 βη η η θην δο ξα τη δυ να α μει σα Κυ ρι ι

ε

ὠδὴ ε'

E κ νυκ τος ορ θρι ζον τα α φι λανθρωπε φω τι
 σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με εν τοις
 προ σαγ μα σι ι ι σα και δι δα ξον με σω
 τηρ ποι ειν το θε λη μα σα

ὠδὴ ς'

E βο η σα εν ο λη καρ δι α μη
 προς τον οι κτιρ μο να θε ον και ε πη κσ
 σε μη εξ α δε κα τω τα τσ και α νη γα

γεν^ζ εκ φθο^ζ ρας την ζω^θ ην μα^θ
ὠδὴ ζ

Η μαρ το μεν^Δ η νο μη σα μεν^Δ η δι κη σα
μεν ε νω πι ο ον σα^Δ ου δε συ νε τη ρη σα
μεν^Δ ου δε ε ποι η σα μεν^Δ κα θως ε νε τει λω
η μιν^θ αλ λα μη πα ρα δώ ης η μας εις τε ε λος
ο των Πα τε ρων Θε ος^θ
ὠδὴ η'

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ^Δ

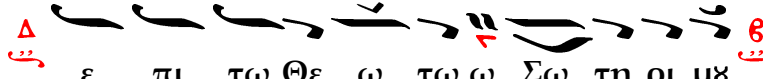
ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες ^Δ
αυ τον εις τς αι ω νας^θ

Ο ν ζρα τι αι ου ρα νων δο ξα ζσ ι και φριτ τει
τα Χε ρσ βιμ και τα Σε ρα φειμ πα σα πνο η και
κτι ι ι σις υ μνει τε Ευ λο γει ει τε και υ
περ υ ψου ου τε εις παν τας τς αι ω ω να α α
α ας^θ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

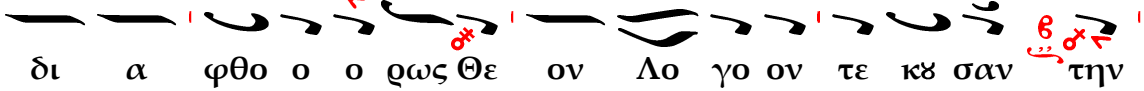
Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ^Δ καὶ ἠγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου ^Δ
ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μᾶ

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρᾶ βιμ ^Δ ⁶ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ⁶ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κᾶ σαν ⁶ ⁶ την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν ⁶

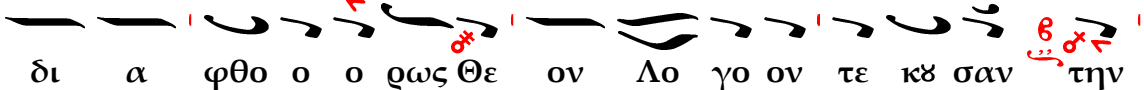
Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ^Δ

ἰδοῦ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν ^Δ
μα κα ρι ^Χ ς σι με πασαι αι

γε νε αι ⁶

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρᾶ βιμ ^Δ ⁶ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ⁶ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κᾶ σαν ⁶ ⁶ την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν ⁶

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βθ με νοις Αὐτον

Tην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν

ὑπερηφάνους δι α νοι α καρ δι ας αυτων

Tην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς

πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν και πλθ τθν τας ε ξα πε

στειλε κενος

Την τιμιωτε εραν των Χερβιμ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
διαφθοορωσ Θεον Λογον τεκσαν την
οοντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο
με εν

Στιχ. 5'. Αντελάβετο Ίσραήλ παιδός Αύτου, μνησθήναι έλέους,
καθώς έλάλησε προς τους πατέρας ήμών,
τω Αβρααμ

και τω σπερματι αυ τς εως αιωνος
Την τιμιωτε εραν των Χερβιμ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
διαφθοορωσ Θεον Λογον τεκσαν την
οοντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο
με εν

ώδη θ'

Ασπορα συλληψε ως οτοκος ανερ

μη νευ τος μη τρος α ναν δροσ ασ πο ρος η κυ η
 σις θε ου γαρ η γεν νησις και νο ποι ει τας
 φυ υ υ σεις δι ο σε πα α σαι αι γε νε αι
 ως θε ο νυμ φον Μη τε ε ε ρα ορ θο
 δο ξως με γα λυ υ νο ο ο με ε εν
A α σπο ροσ υ συ λλη η η ψε ως ο
 το κος α α νε ε ερ μη νε ευ τος μη η η
 τρο ο ος α να α αν δροσ α σπο ρο ος η κυ υ
 η η σι ις θε ου ου ου γα αρ η η η γε
 εν νη η σις και αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει
 τας φυ υ υ σειεις δι ο σε πα α α α
 σαι αι γε νε ε αι ως θε ο νυμ φον Μη
 τε ε ε ε ε ρα ορ θο δο ο ξως με ε γα α
 λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον ς'.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω τερ ει

κα ατ ς σι ι αν α να στας ε εκ τδ μνη η μα

τος βρω σε ως συ υμ με τε ε σχες και με σον στα

ας ε δι ι δα σκες με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν

ευ θυς δε προ ος ς ρα α νι ον α νε ε ληφ θη ης

Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις πεμ πειν

τον Πα ρα κλη τον ε ε πηγγει ει λω Υ περ θε

ε ε Θε α αν θρω πε Δ δο ξα τη ση η ε
γε ερ σει ει θ

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ.

Την φο βε ρα αν της κρι ι σε ως Δ και α αρ
ρη τϛ ϛ σδ δο ο ξης θ η με ραν ε εν θυ μϛ ϛ
με νος Δ φριτ τω Κυ ρι ι ε ο ο λως θ και τρε μων
φο βω ω κραυ γα α ζω Δ ε πι ι γης ο ο ταν ε ελ
θης θ κρι ναι χρι στε ε τα συ υμ παντα Δ ο Θε ε ος
με ε τα δο ο ξης ϛ το τε οικ τρο ο ο ο ον Δ α πο
πα σης ρυ σαι με τι ι μω ρι ι ας θ εκ δε
ξι ω ων σδ Δε ε σπο τα Δ α ξι ι ω σα ας με
στη η ναι θ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Βου-Θ.

Ιδϛ η με ρα ε ερ χε ται Δ Κυ ρι ϛ πα
αν το κρα α το ρος θ και τις υ ποι σει ει τον φο ο ο
βον Δ της πα ρϛ ϛ σι α ας ε κει ει νϛ θ η με ρα

γαρ θυ μὲ ς ε στι και κλι βα νο ος και ο ο με
 νος εν η Κρι της κα θε ε ζε ται χα ραν ε κει
 θεν αυ γα α σαι και κατ α ξι αν ε κα α
 στω των πρα ξε ων α α πο νε ε μων

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Tην ω ραν της ε τα α σε ως και της φρι
 κτη ης ε λε ευ σε ως τϷ φρι λαν θρω πϷ ς Δε σπο
 ο ο τϷ κα τα νο ο ων ο ο λω σ τρε ε μω και
 σκυ θρω πα ζων κρα α ζω σοι Κρι τα μϷ δι ι και
 ο ο τα τε και μο νε πο λυ ε ε λε ε με τα
 νο ςν τα με δε ε ξαι της Θε ο το κϷ ς πρε
 σβει ει αις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα Ϸ

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
 εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οϊς υ υ ψι ι ι στοϊς σοι προ πει

υ υμνοτω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι προ πει υ υ μνοσ τω ω ω

Θε ε ε ε ω

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δοξα

αυ τη ε σται πασι τοις οσι ι ι οϊς α α αυ

τδ

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποιοι θε ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ

εν στε ρε χ ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ

τδ

Πα **Η** τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε Δ τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες Δ σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν Δ κα τα το πλη θος χ της με γα λω συ υ υ

νης α α αυ τδ

Πα Δι **Σ** υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν Δ συ

ζω η υ πα αρ χεις η μων και αι α να α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας
 Πα
 Ἦχος Δι

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Tρι η με ρος α νε ε ε ε σης χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω

πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

στα α σι ιν

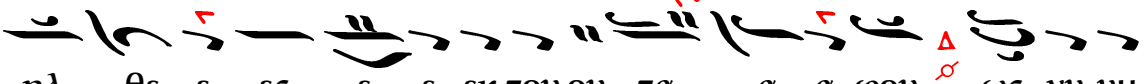
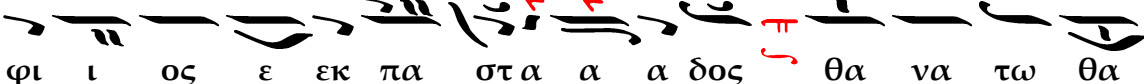
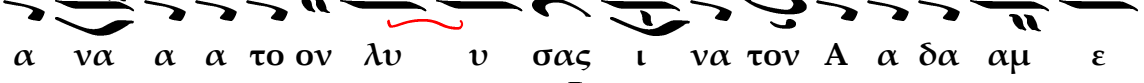
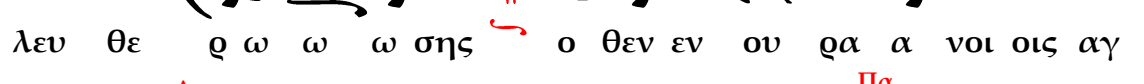
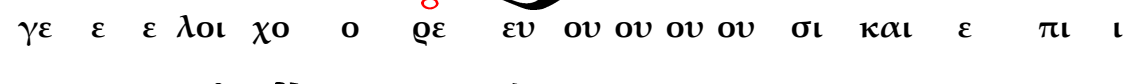
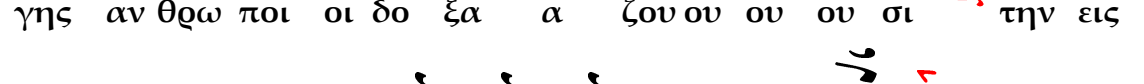
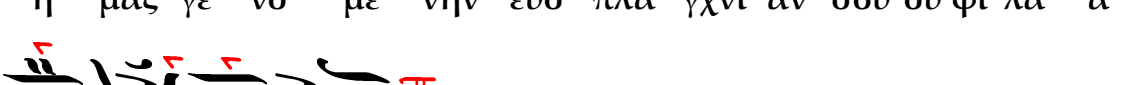

Ἦχος Πα

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Kυ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει

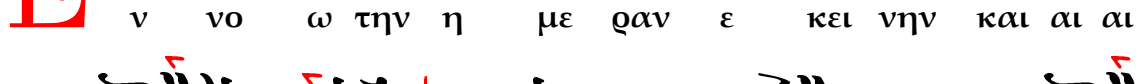
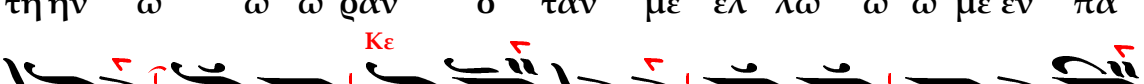

της σης α να στα α α α σε ε ε ε ως το ο μν
 Πα

 στη η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ

 ηλ θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ

 φι ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω θα

 α να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε

 λευ θε ρω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις αγ

 γε ε ε λοι χο ο ρε ευ ου ου ου ου σι και ε πι ι

 γης αν θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι την εις

 η μας γε νο με νην ευσ πλα γχνι αν σου ου φι λα α

 αν θρω ω ω πε

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα.

Στίχ. 5'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πα σα πνο η αι νε σα α α τω

 ω τον Κυ ρι ι ι ον

Eν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι

 την ω ω ω ραν ο ταν με ελ λω ω ω με εν πα

 α αν τες γυ μνοι οι και αι ως κα τα α κρι

Πα
 ι ι τοι τω α δε κα στω κρι τη η η πα α α
 Κε
 ρι ι στα α α σθαι το τε ε σα α αλ πι γξ η
 Πα
 χη σει ει ει με ε ε γα και τα θε με λι α της
 Δι
 γης σει σθαι σον ται και οι νε κροι εκ των μνη
 μα των ε ξα α να στη η η η σο ο ο
 Πα
 ον ται και η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε
 Νη Μ
 νη η σο ο ο ον ται και παν των τα κρου υ
 Πα
 πτα φα νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι ε νω ω πι
 Κε
 ο ο ο ον σθ και κο ο ψον ται και κλα αυ
 Δι
 σο ο ον ται και εις το πυρ το αι ω νι ον α
 Πα
 πε λε ευ σο ο ο ον ται οι μη δε πο τε με
 τα α α νο η η σα α α αν τες και εν
 χα ρα και αι α α α γα α α λι α α α σει
 Δι
 ο τω ων δι ι ι και αι αι ω ων κλη η η ρος
 Πα
 ει σε λευ σε ε ται εις πα στα α δα α ου ρα α α
 νι ι ι ι ον

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου Δ

Χ
μη ἐπιλαθῆ των πενητητων σου εἰς τε ε ε

Π
ε λος

Ω Πα
ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε

Δ
ρα ο ταν κα θι ση ο κρι της ε πι θρο νυ υ

Πα Δ ϕ
φο βε ε ρυ βιβ λοι α νοι οι οι οι γο ο ο ο ν

Πα
ται και πρα α ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ο νται

Νη Κε
και τα ακρυυ πτα α α τυ υ σκο ο ο τυς δη μο

Δ
σι ε ε ε ευ ο ο ο ο νται Αγ γε λοι πε ρι

Πα Δ
τρε χυ υ σιν ε πι συ να γοντες πα α α α αν

Δ
τα α τα ε ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κυ

σα α τε βα σι λεις και αρ χοντες δυ λοι και αι ε

Πα
λε ε ε ευ θε ε ε ε ροι α μαρ τω ω ω λοι

και δι και οι πλυ σι ι οι και πε νη τες ο τι ερ

χε ται αι αι χρι ι στος ο με ε ε λ ω ω ν κρι ναι

πα α α α σα αν την οι κυ με ε ε ε νην και

τις υ πο στη σε ται α πο προ σω πα α α αυ τς
 ο ταν Αγ γε λοι πα ρι στα αν ται ε λεγ χο ο ον
 τε ε ες τα ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας
 εν θυ υ μη η η σεις τας εν νυ υ υ κτι ι και
 ε ε εν η με ε ε ε ρα ω ποι α ω ρα
 το ο ο ο τε αλ λα προ τς φθα σαι το ο τε
 λος σπς δα σον κρα α ζς σα α ψυ υ υ χη ο
 Θε ος ε πισ τρε ψον σω σο ον με ως μο ονος
 ε ε ευ σπλα α αγ χνος

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
 δι

η γη σο μαι παν τα α τα α θαυ μα σι ι ι
 α α α α σς
 α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι θυ μι
 ων γε ε ε νο με ε νος το ε ξς σι α στι κον
 Θε ε ου θε ω ρη η η σα ας ου τως ε ε ε

βο ο ο ο α κρι τη ρι ον ε κα α θη η
 σε και βιβ λου η νε ω ω ω χθη η η σαν
 Νη
 βλε πε ψυ υ χη η η μουν η η στε ε ε ε ευ εις τον
 πλη σι ι ι ο ον σου μη α α α θε ε ε ε
 τει βρω μα των α α πε ε ε χεις τον α δελ φο ο
 ο σδ μη κα τα α α κρι ι ι ι ι νης μη
 η η τω πυ υ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη
 κα τα κα ης ω σει κη η ρο ο ος αλλ α νεμ
 πο δι στω σ ει σα α ξει σε ε Χρι ι στος εις την βα
 σι λει ει ει α αν α α αυ τσ

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Δ Πα
 ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι

Πα Μ
 ρο κα θα α α ρω ω ω με ε εν ε
 αυ τσ ς α δε ελ φοι τη βα σι λι ι ι ι

δι ι ι ι τω ω ω ω ω ω ων α α α

α α α ρε ε τω ω ων ι δε γαρ πα ρα γε

γο ο νε πλσ τον η μιν α γα θων κο μι ι ι ι

ζσ σ σ σα τω ων πα α α θων κα τευ

να α ζει τα οι οι οι δη η μα α α τα και

τω δε σπο τη κα ταλ λατ τει τσ ςσ πται αι σαν τα

ας δι ο μετ ε ε ευ φρο ο συ υ υ νης

ταυτην υ πο δε ξω ω ω ω με ε ε ε θα βο

ω ω ων τες χρι στω ω ω τω ω ω ω θε ω

ο α να στας ε εκ τω ων νε ε κρων α κα τα

κρι τς η μας δια φυ υ υ υ υ λα α α α

ξον δο ξο λο γων τας σε τον μονον α να

μα α α αρ τη η η η τον

Και νυν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ που ρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιος του Πατρος ο αι αιρωντην αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμα

ρτιι ασ του κοσμου

Προδεξαιτην δεησιν ημων οκαθημενος εκ

δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυ

ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α

μηην

Καθεκαστηνημεραν ευλογησω σε και αι

νεσωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον

αιωνα του αιωνος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο τι παρὰ σοι πηγή ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁ

ψο μεθὰ φῶς

Π αράτεινον τὸ ἐλεοσσοῦν τοῖς γινώσκου

σι σε

Α γιὸς ὁ Θεὸς Ἁγίος Ἰσχυρὸς Ἁγί

ὸς ἀθάνατος ἐλεησον ἡμᾶς

Δ ὁ ξα Πατρὶ καὶ Υἱὸ καὶ ἁγίῳ Πνευ

ματι

Κ αὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

των αἰῶνων ἡμῶν

Α γιὸς ἀθάνατος ἐλεησον ἡμᾶς

Α^{Πα} α ἁγίος ὁ Θεεεος Ἀ α α α

γι ι ι ο ος Ἰ σχυ υ υ ρο ος Ἀ γι ο

ος Ἀ θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῆ μνη ματος και τα δε σμα
 δι αρ ρη η ξας τῆ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῆ
 θα να τῆ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῆ
 εχ θρα ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
 πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῆς ε πι ι το
 κη ρυ γ μα και δι αυ των τῆν ει ρη η νην πα ρε εσ
 χε σ τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε
 ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

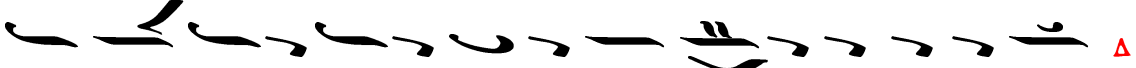
Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

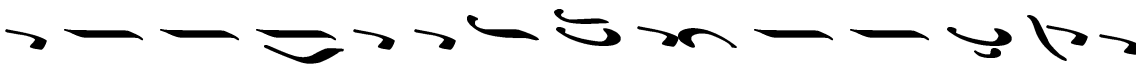
Δι γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα
 σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θη σαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου

 σω μα ^ε ε σκυ λευ σασ τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ

 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

 σοι οι ^ε

τὸ τέλος:

 δο ξα σοι οι οι ^Δ

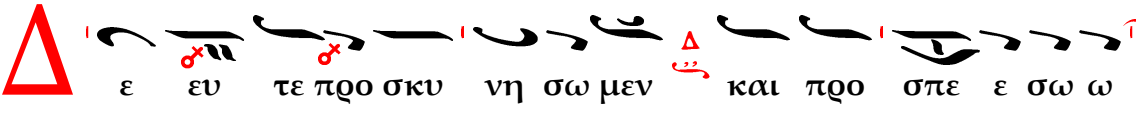
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

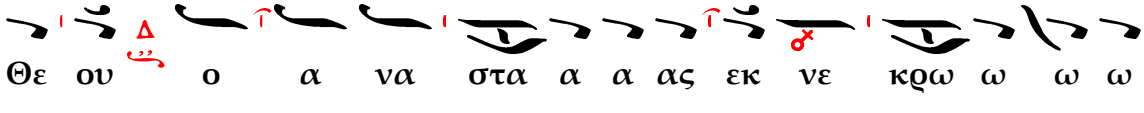
Ἦχος Δι - ϑ

 Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε

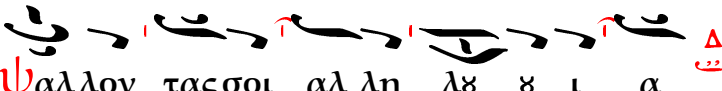

 Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων ^Δ

ὁ β΄ χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α ^Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

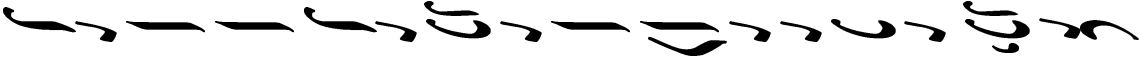
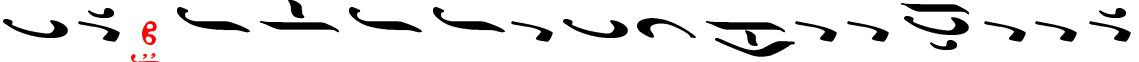
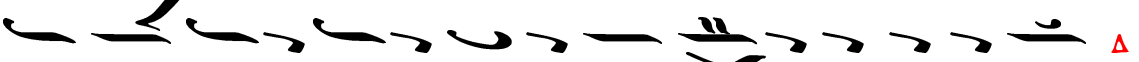

Ἦχος Δι - ϑ

 Δι Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα

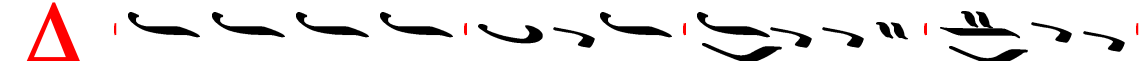

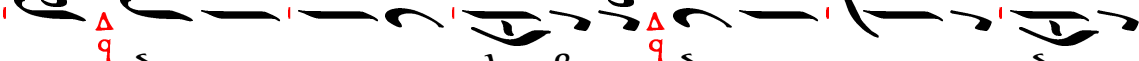

 σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θη σαν ^{Δι} και ι στα

 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου

 σω μα ⁶ ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ

 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

 σοι οι ⁶

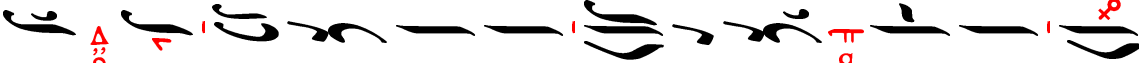
Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ' Γα ρ

A γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

 γοι ^ρ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

 μων ^Δ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ δω ρε α αν δο ο

 τε η μιν ^ρ

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω. Κοντάκιον ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

O ταν ελ θης ο Θε ος ε πι γης με τα δο ο

 ξης ^Δ και τρε μϋ σι τα συμ παν τα ^π πο τα μος

 δε τϋ πυ ρος προ τϋ βη μα τος ε ελ κει ^Δ και βι ι βλοι

 α νοι γονται ^Δ και τα κρυ πτα δη μο σι ευ ον ται ^π

 το τε ρυσαιαι με εκ τϑ πυ ρος τϑ α σβε ε στϑ και

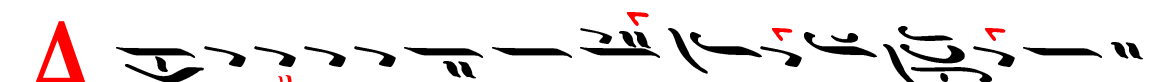
 α ξι ω σον εκ δε ξι ων σϑ με στη η ναι κρι τα

 δικαι ω ω τα α τε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

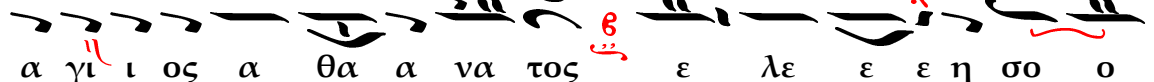
Ἦχος Δι-θ

A

 α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

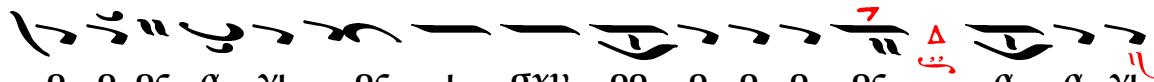

 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A

 γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

 ον η μα ας

Δ

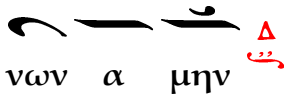
 ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

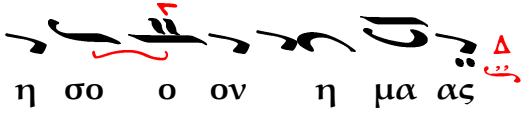
 τι

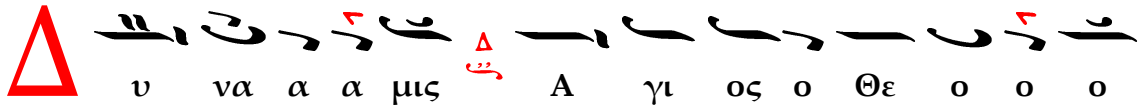
K

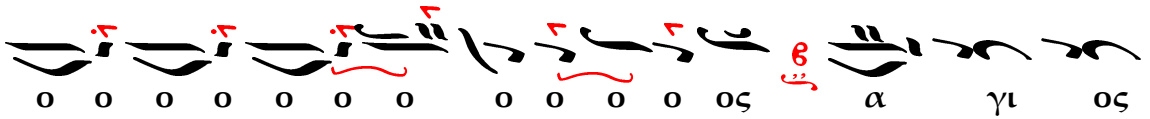

 αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

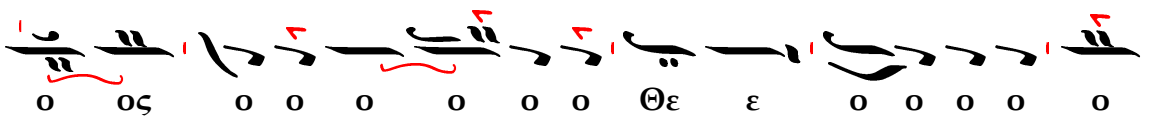
α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λ α α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ

υ ω υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μης

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χ ο ο ο α γι

ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι

ος ι ι ι ι ι σχ υ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος

E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς ΛΕ΄ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.)

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα

τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνθείῃ αἴνεσις.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Μ ε γ α σ ο Κ υ ρ ι ο ς ἡ μ ω ν και με γ α λ η η

ι σ χ υ ς α υ τ ο και τ η ς σ υ ν ε σ ε ω ς α υ τ ο ο υ κ

ε σ ι ν α ρ ι θ μ ο ς

Χ Α ι ν ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν ο τ ι α γ α θ ο ν ψ α λ

μ ο ς τ ω Θε ω η μ ω ν ἠ δ υ ν θ ε ι η α ι α ι ν ε ε

σ ι ς

Μ ε γ α σ ο Κ υ ρ ι ο ς ἡ μ ω ν και με γ α λ η η

ι σ χ υ ς α υ τ ο και τ η ς σ υ ν ε σ ε ω ς α υ τ ο ο υ κ

ε σ ι ν α ρ ι θ μ ο ς

Χ Ε υ δ ο κ ε ι Κ υ ρ ι ο ς ε π ι τ ο ι ς φ ο β ο υ ς

αυ τον και εν πασι τοις ελπιζουσιν επι το
 ελεος αυτη
Mεγας ο Κυριος ημων και μεγαλη η
 ισχυς αυτη και της συνεσεως αυτη ουκ
 εστιν αριθμοσ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Α΄ Κορ. ἡ 8-13, θ΄ 1-3).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν
 φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.
 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς
 ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ
 κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος,
 οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ
 ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.
 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν
 τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διό περ, εἰ
 βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν
 αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ
 Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον
 ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις
 οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς
 ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 118').

Aλλη λυ ι ι α Α α α α α λλη
 λυ ι ι ι ι α Α λλη λυ ι
 ι ι ι ι ι Α λλη λυ ι ι α

 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω ^{u q}
 α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
 ρι η η η μων ²²

A λλη λϑ ϑ ι ι α ²² A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α ²² A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι A λλη λϑ ϑ ι ι α ²²

 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϑ εν ε ξο ^{u q}
 μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω
 μεν α αυ τω ²²

A λλη λϑ ϑ ι ι α ²² A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α ²² A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι A λλη λϑ ϑ ι ι α α α α ²²

α α α ²²

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Ματθ. κε' 31-46).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν

πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπέινασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἦχος ἰὲ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν, ἐκ τῶν τοῦ κυρ - Γρηγορίου, μεταβληθὲν ἀπὸ τὸν ἦχον εἰς τὸ Μεγαλῶ, παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι Μεγαλῶ

Πα
ο ι τα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Χε ε ε ε υε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ Χε ε
 ρϝ βι ι ι ι ι ι ι μι μυ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι κω ως ει
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι
 ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η
 η η και τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι ω ω
 Τρι α α α α α α α α α Τρι α α
 α α α α α α α α α α α Τρι α
 α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα
 α α α α α α γι τον τρι σα α α α α
 γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α
 α α α α α α α δο ο ο υ μνο ον προ σα

α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα α α α

α α σα α α α α αν τη η η η η η

ην βι ι ι ω ω ω ω ω ω τι ι ι βι ω ω

τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

ω ω ω με α πο θω ω με ε ε θα με ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι ι ι μνα

α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε βα σι λε ε α α α α

α α α των ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

με νοι οι

Τ αι αις α γγε ε λι ι καις α ο ο ρα α

α τως δο ρυ φο ρυ ρ με νον τα α α

ξε σι ιν Α λλη λϑ ς ι̇ α α α α α α α

α α α α α α α

Ἐτονίσθη θ' Ἰουλίου καὶ ἀντεγράφη ἰζ' Ἰουλίου , α ϥ θ' , Ι.Α.

Λειτουργικά. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι Μεγαλω

Κυριε Ε λε ε η σον

Κυριε Ε λε η σον

Κυριε Ε λε ε η η σον

Κυριε Ε λε ε η σον

Αραασχ Κυριε

Αραασχ Κυριε

Αραασχ Κυριε

Αραασχ Κυριε

Αραασχ Κυριε

Αραασχ Κυριε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σσ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε
ε ευ μα ^{Δι} Τρι α δα ο μο ο ς ^{Πα} σι ον και α χω
ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης ^ε θυ σι ι αν αι
νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τϛ πνευ μα το ο ο ος σϛ

Ε^{Δι} χομεν προστον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} ξι ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη ηρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της δο ξη ης

σϛ ω σαν να εν τοις υ ψιστοις ευ λο γη με

νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ϛ ϛ ω σαν να εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις

Α α α μην **Α** μη η η η ην

Σ^{Πα} ε υ μνϛ ϛ ϛ με εν σε Ευ λο γϛ ϛ ϛ ϛ

με εν σοι ευ χα ρι σϛ ϛ μεν Κυ ρι ι ε

Πα και δε ο με ε θα α α α σϛ ο Θε ε

ο ος η η μων

Α^{Πα} ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η θως μα κα

ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο ο το ο ο ο κον την

α ει μα κα ρι ι στο ο ον και πα να α μω ω

μη η η η τον και μη τε ε ε ρα τθ Θε ε ε
 ς ς ς ς η μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ρθ ς ς βι μι και εν δο ξο ο τε ε
 ε ραν α συγ κρι ι ι τως τω ων Σε ρα α α φι μι
 την α δι α α φθο ο ο ρως Θε ε ο ον Λο γο ον
 τε κθ ς ς ς σαν την ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε με γα α α λυ υ υ υ νο ο
 ο ο με ε ε εν (ιη' Ιουλιου , βιθ', Ι.Α.)

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

λιε ρα α α λιε ρα ρα α λιε ε ε ε ε λιε ρα α α
 λιε ε λιε ρα λιε λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε ε λιε ρα
 α λιε ρα ρα α λιε ε α λιε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα
 ρα α λιε ρα α λιε τε λιε ρα α ρα α α λιε ε ε
 ε λιε ρα α α λιε ρα α λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε
 λιε λιε ρα α ρα α λιε ε ε ε ε λιε ρα α α λιε ρα
 ε λιε ρα λιε ρα ε λιε ρα α α ρα λιε ε
A α αλ λη λϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι α
 α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος